

ÖRÖKKÉ és MINDIG

Írta: **Lori Ries**
(Igaz történet alapján)

„Látni fogom még
valaha Rosie-t?” –
kérdezte James.

A történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

James egyedül ült az ágyán. Nagyon csendes volt a ház. Hiányzott neki a kishúga, Rosie. Nemrég hunyt el. Még csak két-hetes volt!

James a szobájában találta Anyát. Rosie üres kiságyát nézte. Ez elszomorította. „Anya – mondta halkán –, nagyon hiányzik Rosie.”

Anya elmosolyodott, de ő is szomorúnak tűnt. Szorosan átölelte Jamest. „Nekem is hiányzik.”

„Látni fogom még valaha?” – kérdezte James.

„Hát persze! – felelte Anya. – Egy nap mindannyian újra látjuk majd Rosie-t.”

James megpróbálta felidézni a fejében Rosie-t. A bolyhos hajára és az apró kezeire gondolt. Nagyon szerette Rosie-t. Örült, hogy egy nap majd újra látni fogja őt. De most szomorú volt, hogy nincsen már velük.

Néhány nappal később eljött az otthoni est ideje. Volt, hogy Anya vagy Apa tanítottak egy leckét. Máskor együtt készítettek egy finomságot. De ezen a héten Apa azt mondta: „Menjünk el autókázni!”

Anya felkapott egy nagy könyvet, és beszálltak a kocsiba. Nem sokkal később James meglátott egy kertet rózsaszín, piros és sárga tulipánokkal. Látott egy magas, fehér épületet egy aranszoborral a tetején. Különleges érzés vette körül ezt a helyet.

„Tudod, hol vagyunk?” – kérdezte Apa.

„A templomnál!” – felelte James.

„Pontosan – helyeselt Anya. – Itt

házasodtunk össze Apával.”

Kiszálltak a kocsiból, és leültek egy padra. Anya kinyitotta a könyvet. James meglátott benne egy képet a templomról. Anya és Apa is a képen voltak. Anya hosszú, fehér ruhát viselt.

„Úgy nézel ki, mint egy királynő – mondta James Anyának. – A templom pedig olyan, mint egy kastély.”

Anya mosolygott. „A templom sokkal különlegesebb, mint egy kastély. A templomoknak köszönhetően örökre a családdunkkal lehetünk.”

Anya lapozott. James egy kisfiú fényképére mutatott. „Ez én vagyok?” – kérdezte.

„Igen – válaszolta Anya. – Olyan édes kisbaba voltál! Anyyira örülök, hogy örökre veled lehetünk!”

Anya továbblapozott. Volt ott egy kép Rosie-ról is.

„Rosie-val is együtt lehetünk?” – kérdezte James.

„Rosie-val is – felelte Apa. – Amikor eljön az idő, hogy mi is a mennybe menjünk, újra Rosie-val lehetünk majd.”

„Örökké?” – kérdezte James.

„Örökké és mindig” – válaszolta Anya. Az utolsó oldalhoz lapozott. James látott egy képet magáról Apával, Anyával és Rosie-val.

James felnézett a templomra. Hiányzott neki Rosie. De örült, hogy Mennyei Atya lehetővé tette, hogy a családja örökké együtt lehessen. ●

Mit tudott meg James a templomnál?